ସେନ୍ଥାମିଲସେଲଭି

ବନାମ

ତାମିଲ ନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଜୁନ୍ 9,2006

[ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତ ଏବଂ ସି. କେ. ଠକର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପ୍ରତିରୋଧମୂଳକ ଅଟକ — ଅଟକ ଆଦେଶକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ନିବେଦନ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟିଥିଲା; ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯାହା ଉପରେ ଭରସା କରିଥିଲେ ସେହି ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ବିବୃତ୍ତିର ନକଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା; ଏବଂ କୌଣସି ଜାମିନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ ହୋଇନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଅଟକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ସମ୍ଭାବନା ଅନୁମାନ କରିବାରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା — ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ — ଏହାର ସଠିକତା — ନିର୍ଣ୍ଣୟ : ଆବେଦନକୁ ସର୍ବାଧିକ ଅଭିଯାନ ସହିତ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ଅବହେଳା, ଉଦାସୀନତା କିମ୍ବା ଏଡ଼ାଇବାଯୋଗ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ଘଟିନଥିଲା । ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ବିବୃତ୍ତି କେବଳ ଅଟକ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ ମାତ୍ର ହୋଇଛି; ଏବଂ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ସମ୍ଭାବନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଉପଲବ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଆଧାରରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୋଷ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ସନ୍ଦେହ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପରେ ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମା' ହାଜତରେ ରଖାଯିବା ଆଦେଶକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ନିବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା; ଯେହେତୁ ଅଟକରେ ରଖାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଜାମିନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ହାଜତରେ ରଖୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହା ଅନୁମାନ କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି; ଏବଂ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଧାରିତ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିର

ନକଲ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ :**1.1.**ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ସମୟର ମାପଦଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି କଠୋର ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ନିୟମ ଥାଇପାରେ ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାକୁ ସେହି ମାମଲାର ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟାବଳୀ ଆଧାରରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡେ। ଯଦି କୌଣସି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅବହେଳା, ଅସାବଧାନତାପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା କିମ୍ବା ଏଡ଼ାଇବାଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ବିଳମ୍ବ ନଥାଏ, ତେବେ ଆଦାଲତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତିରୋଧମୂଳକ ଅଟକ ଆଇନରେ ଯେଉଁ ସୀମିତ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷାବଳୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ତାହାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ନିତ୍ୟତା, ଅସାବଧାନ ଅନାଗ୍ରହ ଏବଂ ଶୀତଳ ଉଦାସୀନତାର କାରଣରୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇନଯାଏ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଆଦାଲତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା, ଉଦାସୀନତା କିମ୍ବା ଏଡ଼ାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ଅଟକ ରଖିବା ଅସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ବାସ୍ତବ ପରିଦୃଶ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଅଭ୍ୟାବେଦନକୁ ସର୍ବାଧିକ ଅଭିଯାନ ସହିତ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଆଦେଶ ଜାରି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା କହି ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କର ଆବେଦନ କିପରି ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ରାଜ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିନଥିଲା ।

1.2. ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ନହୋଇ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଅଟକ ରଖିବାର କାରଣର ଖୋଲା ପଠନ ଦ୍ୱାରା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିବୃତି ଆଧାରରେ ଅଟକ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅଟକର ଆଧାରଗୁଡ଼ିକରେ କେବଳ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ମାତ୍ର କରାଯାଇଛି । ତାହା ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ମୂଳଦୁଆ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷେ, ଅଟକ ରଖିବା ଆଧାରରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅଟକ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ଏକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମୂଳ ଆଧାର, ଯାହାର ଉପରେ ଅଟକ ଆଦେଶ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ବନ୍ଦୀଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ବିବୃତି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି, ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ

ବିବୃତ୍ତିର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଥିରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇନଥିଲା ବୋଲି ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ।

ପୋୱାନାମ୍ମାଲ ବନାମ *ଷ୍ଟେଟ୍ ଅଫ୍ ଟି. ଏନ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* **, [1999] 2 ଏସ. ସି. ସି. 413, ନିର୍ଭରଶୀଳ ।**

1.3. ଜାମିନ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି କଠୋର ଓ ନିଶ୍ଚିତ ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକତା ହେଲା, ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏହା ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ଥିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ହେପାଜତରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ନିଷ୍କର୍ଷ କରାଯାଇଛି, ସେହିଥି କେବଳ ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମାତ୍ର କଥନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଆଧାରରେ ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ତାହା ହେଉଛି ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୋଷ । ସାଧାରଣତଃ, ଏପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଅଟକ ରଖିଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ କାହିଁକି ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ ଅଟକ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ ।

ରାଜେଶ ଗୁଲାଟି ବନାମ *ଦିଲ୍ଲୀର ଏନ. ସି. ଟି. ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ.,* **[2002] 7 ଏସ. ସି. ସି. 129, ବିଶିଷ୍ଟ ।**

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 691/2006

H.C.P. No. 1357/2005 ରେ ମଦ୍ରାସର ନ୍ୟାୟିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 20.3.2006 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସହିତ

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 692/2006SLP (Crl.) ସଂଖ୍ୟା 1811 ଅଫ୍ 2006 ରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ।

କେ. କେ. ମଣି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଭି. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତ୍ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଗଣପଥୀ @ ଉଣ୍ଡାକ୍କୁଲି @ ସେଲ୍ଭା ଗଣପଥୀ (ଏଠାରୁ ପରେ 'ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି' ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିବା ଅଟକ ଆଦେଶକୁ ତାଙ୍କ ମାତା, ଯିଏ ଏହି ଆବେଦନର ଆବେଦନକାରୀ, ମଦ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନୋଟି ଆଧାର ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନଟିର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟିଥିଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟିଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଅଟକ ରଖିଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଜଣେ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହାର ନକଲ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ । ଏହା ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ନିବେଦନ କରିବାର ସୁଯୋଗକୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନରେ କୌଣସି ସତ୍ୟତା ପାଇନଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ନିବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟିଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁ ଦସ୍ତାବିଜ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏହାର ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଓ ଆଇନଗତ ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟିଥିଲା ବୋଲି ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି, ସେଥି ସମ୍ପର୍କରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ଅଟକ ଆଦେଶ 1.12.2005 ତାରିଖର । ନିବେଦନର 11.12.2005 ତାରିଖରେ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 15.12.2005 ତାରିଖରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ସବିଶେଷଗୁଡ଼ିକୁ 16.12.2005 ତାରିଖରେ ମଗାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ 20.12.2005 ତାରିଖରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ନଥିଟି 21.12.2005 ତାରିଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 22.12.2005 ତାରିଖରେ ଅଣ୍ଡର ସେକ୍ରେଟାରୀ ଓ ଡେପୁଟି ସେକ୍ରେଟାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମନ୍ତ୍ରୀ 22.12.2005 ତାରିଖରେ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଖାରଜ କରିବାର ଆଦେଶ 27.12.2005 ତାରିଖରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶ 28.12.2005 ତାରିଖରେ ଜାରି କରାଯାଇ ଯେଉଁ କାରାଗାରରେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ ସେହି କାରାଗାରର ଅଧିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା କାରାଗାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କାରାଗାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେଉଁଦିନ ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ସେହି ଦିନ ଏହା ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତିରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ଯେ ଆବେଦନଟିକୁ ସର୍ବାଧିକ ଅଭିଯାନ ସହିତ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ସମୟର ମାପଦଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି କଠୋର ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ନିୟମ ଥାଇପାରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାକୁ ସେହି ମାମଲାର ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟାବଳୀ ଆଧାରରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡେ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅବହେଳା, ଅସାବଧାନ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା କିମ୍ବା ଏଡ଼ାଇବାଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ବିଳମ୍ବ ନଥାଏ, ତେବେ ଆଦାଲତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ଦୋହରାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରତିରୋଧମୂଳକ ଅଟକ ଆଇନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୀମିତ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷାବଳୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା, ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଅସାବଧାନ ଅନାଗ୍ରହ ଓ ଶୀତଳ ଉଦାସୀନତାର କାରଣରୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇନଯାଏ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଆଦାଲତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯଦି ଅବହେଳା, ଉଦାସୀନତା କିମ୍ବା ଏଡ଼ାଇବାଯୋଗ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ଘଟେ, ଅଟକ ରଖିବା ଅସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ନୁହେଁ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଆଦେଶ ଜାରି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ 22.12.2005 ରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କର ଆବେଦନ କିପରି ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ରାଜ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିନଥିଲା ।

ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ବୟାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ମର୍ମ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ନକଲ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଅଟକ ରଖିବାର ଆଧାର କେବଳ ସହ ଅପରାଧୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କୁ ସୂଚିତ କରେ । ତାହା ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ମୂଳଦୁଆ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପଟେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ଏକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଥିଲା, ଯାହା ଉପରେ ଅଟକ ଆଦେଶ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁ ଦଲିଲ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁ ଦଲିଲକୁ କେବଳ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ତାହା ଉପରେ ଭରସା କରାଯାଇନାହିଁ, ଏହି ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ପାୱାନାମ୍ମଲ* ବନାମ *ଟି. ଏନ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ମାମଲାର ପାରା 9 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ନିମ୍ନମତେ *ପରିଲକ୍ଷିତ* ହୋଇଥିଲା:

> "ତଥାପି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଟକର ଆଧାରରେ ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଦଲିଲ ଏବଂ ଅଟକର ଆଧାରରେ କେବଳ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖ ପାଇଥିବା ଏକ ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଅଟକର କାରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଦଲିଲର ଏକ ନକଲ ଯୋଗାଣ ନହେବା ନିରନ୍ତର ଅଟକ ପାଇଁ ଘାତକ ବୋଲି ଧରାଯାଇଛି, ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପକ୍ଷପାତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । କାରଣ ଏପରି ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ନଦେବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ଆଦେଶର କାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ପାଇବା ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଭାବୀ ନିବେଦନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବା ଅଧିକାରକୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଦଲିଲଟି କେବଳ ଅଟକ ଆଦେଶରେ କିମ୍ବା ତାହାର ଆଧାରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥାଏ, ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, କଏଦୀଙ୍କ ଦଲିଲ ଯୋଗାଣ ନ କରିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ପକ୍ଷପାତ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଯଦି ଦସ୍ତାବିଜଟି ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଥାଏ, ତେବେ ଦସ୍ତାବିଜଟି ବନ୍ଦୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜଣାଥିବା ଏବଂ ବୁଝାଯାଇଥିବା ଭାଷାରେ ଦସ୍ତାବିଜର ଅନୁବାଦିତ ନକଲ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ।"

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଅଟକ ରଖିବାର କାରଣର ଖୋଲା ପଠନ ଦ୍ୱାରା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିବୃତି ଆଧାରରେ ଅଟକ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷେ, ଅଟକ ରଖିବା ଆଧାରରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅଟକ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ

ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଟକାଦେଶ ଆଦେଶ ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 3 (iii) ରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି । ସେହି ସମାନ ଲେଖାଟି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "3.10.2005 ଦିନ ପ୍ରାୟ 14.00 ସମୟରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ପଲ୍ଲଦାମ ରୋଡ୍, ବୀରପାଣ୍ଡି, ତିରୁପ୍ପୁର ନିକଟରେ ଅଧିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତିରୁପ୍ପୁର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ପୋଲିସ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଜଣେ ଥିରୁଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ । ସନ୍ଦେହଜନକ ଆଧାରରେ ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରେ ସେଲଭା ଗଣପତି ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣାରେ ତାଙ୍କର ଅଂଶଗ୍ରହଣକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରିଥିଲେ । ସେ ଘଟଣାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଛୁରିକୁ ଇଦୁଭମ୍ପାଲୟମରୁ ଇଦୁୱାଇ ରୋଡ୍, ଟିରୁପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଭଞ୍ଜିପାଲାୟମ ପିରିଭୁ ନିକଟରେ ଥିବା କଣ୍ଟାଳିଆ ଝାଡ଼ରୁ ଉଠାଇଥିଲେ । ଏହି ଛୁରି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମହାଜର ମାଧ୍ୟମରେ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଥିରୁ ଗଣପତି @ ଉଣ୍ଡାକୁଲି @ ସେଲଭା ଗଣପତିଙ୍କୁ 3.10.2005 ରେ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସଂଖ୍ୟା II ତିରୁପ୍ପୁରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 14.10.2005 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହାଜତକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କୋଏମ୍ବାଟୁର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କାରାଗାରରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ରେଖାଙ୍କିତ)

ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ବନ୍ଦୀଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ବିବୃତି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରେ, ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଟକ ପାଇଁ ସେଥିରେ ଭରସା କରାଯାଇନଥିଲା ବୋଲି ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଜାମିନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତାଙ୍କ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ବୋଲି ଅନୁମାନ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନେକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି । ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଜାମିନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ କି ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ କୌଣସି କଡ଼ାକଡ଼ି ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଯେ ଅଟକ ରଖିଥିବା

କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସଚେତନ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଅଟକ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ହେପାଜତରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ନିଷ୍କର୍ଷ କରାଯାଇଛି, ସେହିଥି କେବଳ ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିଜ କଥନମାତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଆଧାରରେ, ଅଟକ ରଖିଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଅଟକ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ତାହା ହେଉଛି ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୋଷ । ସାଧାରଣତଃ, ଏଭଳି ସନ୍ତୋଷରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟାବଳୀ ଆଧାରରେ ଅଟକ ଆଦେଶ ଜାରି କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ କାହିଁକି ଏହି ମତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏଭଳି ମାମଲାରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥାଏ ।ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ବିବୃତିର ସଠିକତା ଉପରେ ବିବାଦ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ *ରାଜେଶ ଗୁଲାଟି* ବନାମ *ଦିଲ୍ଲୀର ଏନ.ସି.ଟି.* ର ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [2002] 7 SCC129 ମାମଲା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଭରସା କରିଥିଲେ । ସେହି ମାମଲାରେ ବାସ୍ତବ ସ୍ଥିତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଜାମିନ ଆବେଦନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇସାରିଥିଲା । ସେହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା "ସାଧାରଣ" ମାମଲା ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ ।

କୋଣସି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା. 692/2006 ।

SLP (Crl.) ସଂଖ୍ୟା 1811/2006 ରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତି SLP (Crl.) ସଂଖ୍ୟା 1811/2006 ରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ଆପରାଧିକ ଆବେଦନରେ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ସହ ସମାନ । ଉକ୍ତ ରାୟରେ ସୂଚିତ କାରଣଗୁଡିକ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଏନ୍. ଜେ.

ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।